

ЗАТВЕРДЖУЮ

Т.в.о. ректора

Дніпровського державного
університету внутрішніх справ
кандидат технічних наук, доцент

Ігор МАГДАЛІНА

16.06. 2026 р.

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Сірка Андрія Григоровича на тему «Адміністративно-правове забезпечення діяльності Національної поліції України під час дії воєнного стану», поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право», затвердженої Вченою радою Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ
22 грудня 2022 року (протокол № 4)

ВИТЯГ

з протоколу спільного засідання кафедри адміністративного права і процесу та кафедри цивільно-правових дисциплін Дніпровського державного університету внутрішніх справ від 16 червня 2026 року

Головуючий – доктор юридичних наук, професор Миронюк Р. В.

Секретар – доктор філософії в галузі права, доцент Пісоцька К.О.

Присутні: доктор юридичних наук, професор Юнін О.С., доктор юридичних наук, професор Золотухіна Л.В., доктор юридичних наук, професор Опацький Р.М., доктор юридичних наук, доцент Сидорова Е.О., доктор юридичних наук, доцент Резворович К.Р., кандидат юридичних наук, доцент Дрок І.С., кандидат юридичних наук, доцент Молчанов Р.Ю., доктор філософії в галузі права, доцент Пісоцька К.О.

З присутніх – 6 докторів юридичних наук та 3 кандидата юридичних наук (докторів філософії) – фахівців за профілем поданої на розгляд дисертації.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

Обговорення дисертаційного дослідження Сірка Андрія Григоровича на тему «Адміністративно-правове забезпечення діяльності Національної поліції України під час дії воєнного стану», поданого на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право» щодо рекомендації для попереднього розгляду та захисту в разовій спеціалізованій вченій раді.

СЛУХАЛИ:

Доповідь здобувача ступеня доктора філософії Сірка Андрія Григоровича по дисертації «Адміністративно-правове забезпечення діяльності Національної поліції України під час дії воєнного стану», поданої на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

У своїй доповіді він визначив мету, задачі, предмет, об'єкт і методи дослідження, розкрив структуру роботи та основні її положення, показав їхню новизну, теоретичне та практичне значення, а також обґрунтував актуальність обраної теми дисертаційної роботи.

Здобувач зазначив, що правоохоронну діяльність у будь-якій державі можна поділити на ту, що здійснюється у звичайних умовах та яка виникає за надзвичайних обставин. Справжнім випробуванням для України стала розв'язана проти неї гібридна війна з 2014 року, а з 2022 року повномасштабна збройна агресія російської федерації. В умовах дії правового режиму воєнного стану відбуваються зміни у повноваженнях, компетенції, правах та обов'язках, порядках та процедурах функціонування практично усіх державних інституцій.

В зазначеному аспекті діяльність Національної поліції України не є винятком: до нормативно-правових актів, які регулюють окремі напрямки її діяльності внесено значну кількість змін, що стосуються оптимізації її функціонування під час дії воєнного стану. Так, статтею 24 Закону України «Про Національну поліцію», на поліцію покладаються додаткові повноваження: «У разі виникнення загрози державному суверенітету України та її територіальній цілісності, а також у ході відсічі збройної агресії проти України органи та підрозділи, що входять до системи поліції, відповідно до законодавства України беруть участь у виконанні завдань територіальної оборони, забезпеченні та здійсненні заходів правового режиму воєнного стану у разі його оголошення на всій території України або в окремій місцевості».

За період дії правового режиму воєнного стану було прийнято ряд базових Законів України, які стосувалися зокрема й діяльності Національної поліції: Закон України «Про внесення змін до законів України «Про Національну поліцію» та «Про Дисциплінарний статут Національної поліції України» з метою оптимізації діяльності поліції, у тому числі під час дії воєнного стану» – діє тимчасово, на період введення в Україні воєнного стану, здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії росії та/або інших держав проти України та 60 днів після цього; Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про правовий статус осіб, зниклих безвісти» та інших законодавчих актів України щодо вдосконалення правового регулювання суспільних відносин, пов'язаних із набуттям статусу осіб, зниклих безвісти за особливих обставин» та Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо присвоєння спеціальних звань поліції під час дії воєнного стану».

Приймаючи вищезазначені нормативно-правові акти, законодавець здебільшого обирає шлях оперативного, точкового внесення змін реагуючи на конкретні практичні потреби діяльності Національної поліції, які виникали безпосередньо в ході відсічі збройної агресії. Водночас системного, концептуально цілісного підходу до врегулювання адміністративно-правового

статусу Національної поліції в умовах воєнного стану, який охоплював би усі напрямки її функціонування – від організаційно-управлінського до безпосередньо правозастосовного – на рівні законодавства досі не сформовано. Така фрагментарність правового регулювання породжує низку проблем практичного характеру. Зазначені обставини – динамічний характер законодавчих змін, наявність прогалин і колізій у правовому регулюванні діяльності Національної поліції в особливий період, а також відсутність комплексних наукових досліджень із цієї проблематики – зумовлюють необхідність глибокого теоретичного аналізу сутності, особливостей та механізмів адміністративно-правового забезпечення діяльності Національної поліції України в умовах воєнного стану, а також формулювання науково обґрунтованих пропозицій щодо вдосконалення відповідного законодавства з метою підвищення ефективності діяльності поліції за збереження належного рівня гарантій прав і свобод людини.

На виконання задач дослідження в межах дисертації було охарактеризовано поняття і сутність воєнного стану як надзвичайного правового режиму, проаналізовано нормативно-правову основу діяльності поліції під час дії воєнного стану, розкрито роль Національної поліції у системі суб'єктів забезпечення заходів правового режиму воєнного стану, проаналізовано міжнародні та зарубіжні стандарти діяльності поліцейських інституцій в умовах дії надзвичайних правових режимів, визначено основні напрямки діяльності поліції під час дії воєнного стану, розкрито зміст дотримання прав людини в діяльності поліції під час дії воєнного стану, окреслено контроль і нагляд за діяльністю поліції під час дії воєнного стану, обґрунтовано напрямки удосконалення діяльності Національної поліції України під час дії воєнного стану.

Наукова новизна отриманих результатів полягає в тому, що дисертація є однією з перших у вітчизняній адміністративно-правовій науці комплексних досліджень, присвячених проблемам оптимізації діяльності поліції в умовах воєнного стану.

В результаті дослідження запропонована низка нових наукових положень і висновків, що виносяться на захист на окремих із них варто зупинити увагу.

В роботі запропоновано авторське поняття «превентивна діяльність Національної поліції в умовах правового режиму воєнного стану», обґрунтовано відновлення повноцінного громадського контролю за діяльністю поліції в умовах воєнного стану, що враховує специфіку правового режиму воєнного стану.

Удосконалено наукові підходи розуміння поняття «правового режиму» та специфічні характерні риси правового режиму воєнного стану.

Дістала подальшого розвитку специфічні ознаки спеціальних адміністративно-правових режимів, правове урегулювання адміністративної відповідальності за порушення комендантської години, механізмів дотримання поліцейськими прав людини в умовах воєнного стану та в сфері відповідальності осіб за порушення заходів правового режиму воєнного стану.

В результаті дослідження сформульовано ряд висновків, пропозицій і рекомендацій, спрямованих на вирішення зазначеної задачі, які наведені в роботі.

Емпіричну базу дослідження складають статистичні матеріали МВС України та Національної поліції, щорічні звіти ЄСПЛ, а також судові рішення з ЄДРСР. Дисертантом буде використано також особистий досвід практичної роботи в територіальних підрозділах Національної поліції.

Основні положення роботи знайшли відображення у 5 наукових статтях, опублікованих у виданнях, що визнані як фахові з юридичних дисциплін, у тому числі 1 стаття – англійською мовою у вітчизняному фаховому науковому виданні, а також у 5 тезах доповідей на науково-практичних конференціях та інших заходах.

Після доповіді Сірка А.Г. відбулася дискусія, під час якої здобувач відповів на запитання присутніх щодо структури роботи, методологічної та теоретичної основи дослідження, висновків, які отримано за підсумками виконаної наукової роботи, а саме:

Запитання Золотухіна Л.О.: У дисертаційному дослідженні ви аналізуєте та надаєте власне визначення поняттю «правовий режим». У чому полягає принципова відмінність вашого визначення поняття «правовий режим» від визначення, запропонованого інших вчених, на праці яких ви спираєтесь?

Відповідь: Дякую за запитання. Поняття «правовий режим» досліджувалась вченими і раніше. Проте науковцями переважно досліджувався такий режим як зовнішня правова форма, що відображає зв'язок права з неправовими, соціальними явищами, тобто акцентує увагу на природі цього зв'язку, а не на внутрішній структурі самого режиму. Моє ж визначення зосереджується на структурно-функціональному вимірі: я розкриваю правовий режим через систему конкретних правових засобів – дозволів, заборон, обмежень, позитивних приписів та додаткових зобов'язань, – які в сукупності формують механізм регулювання.

Запитання Резворович К.Р.: Яким чином запропонована вами норма про обтяжуючу обставину за статтею 35 КУпАП застосовуватиметься практично, якщо протокол про правопорушення все одно складається за статтею 185 КУпАП, яка не передбачає такої специфіки?

Відповідь: Дякую за питання. Дійсно, це питання я визнаю дискусійним і частково розглядаю його в межах дисертації. Технічно обтяжуюча обставина за статтею 35 КУпАП враховується не на етапі складання протоколу, а на етапі розгляду справи й призначення стягнення: суд або уповноважений орган, кваліфікуючи дію за статтею 185 КУпАП, додатково зазначає в постанові, що правопорушення вчинене під час дії комендантської години, і це впливає на розмір чи вид стягнення в межах санкції цієї статті. Тобто моя пропозиція не усуває проблему кваліфікації самого діяння, а лише диференціює відповідальність у межах уже наявної юридичної конструкції, без запровадження нового складу правопорушення. Я свідомо обрав цей шлях як менш радикальну альтернативу законопроекту № 13633, оскільки введення нової статті 210-2 потребує паралельних змін до статті 255 КУпАП щодо уповноваження на складання протоколів, що, як я показав у дисертації, не було враховано в законопроекті № 7356. Водночас погоджуюся, що в перспективі більш системним вирішенням було б запровадження окремого складу правопорушення з одночасним коректним визначенням суб'єкта складання протоколу. Мою

пропозицію слід розглядати як перехідний, швидший у реалізації крок.

Запитання Юнін О.С.: На якій підставі ви стверджуєте, що Національна поліція зберігає «цивільний характер» діяльності в умовах воєнного стану, якщо, за вашими ж даними, поліція особливого призначення може безпосередньо вести бойові дії?

Відповідь: Дякую за питання. Це справедливе уточнення, і я розглядаю цивільний характер поліції не як абсолютну, а як інституційну ознаку, що зберігається на рівні правового статусу органу, а не на рівні кожної конкретної функції, яку він виконує в кризовий період. Участь поліції особливого призначення в бойових діях відповідно до статті 24 Закону України «Про Національну поліцію» є винятковим, законодавчо обумовленим повноваженням, а не постійною ознакою діяльності всієї системи Національної поліції. Аналогію я проводив із позицією науковців, які підкреслюють, що саме цивільна природа відрізняє поліцію від військових формувань навіть тоді, коли вона тимчасово виконує невластиві їй завдання. Інституційно поліція залишається підпорядкованою Міністерству внутрішніх справ, а не військовому командуванню на постійній основі, її особовий склад не належить до Збройних Сил, а правовий статус поліцейського залишається відмінним від статусу військовослужбовця. Тому я говорю саме про дуальний характер функцій поліції в умовах воєнного стану – поєднання цивільної природи з тимчасовим виконанням воєнізованих завдань, а не про втрату цивільного статусу як такого. Це розмежування є принциповим для подальшого правового регулювання статусу поліцейських, залучених до бойових дій.

Запитання Пісоцька К.О.: Як Ви можете охарактеризувати загальні риси нормативно-правового регулювання правового режиму воєнного стану?

Відповідь: Дякую за питання. Варто зазначити, що нормативно-правове регулювання правового режиму воєнного стану характеризується такими загальними рисами: 1. Воєнний стан вводиться указом Президента України, який розглядається для затвердження у дводенний строк Верховною Радою України. Тобто даний етап характеризується формальним оголошенням та може бути обмежений за тривалістю. 2. Воєнний стан супроводжується законодавчим обмеженням деяких прав і свобод громадян з метою забезпечення безпеки та збереження порядку. Наприклад, обмеження свободи зібрань. 3. Під час воєнного стану влада має розширені повноваження щодо управління важливими інфраструктурними об'єктами та здійснення контролю. Зокрема, згідно діючого законодавства на територіях, на яких введено воєнний стан утворено тимчасові державні органи – військові адміністрації. 4. На час дії воєнного стану діють зміни у судочинстві та правопорядку. Прикладом цієї особливості в умовах сьогодення є введення комендантської години, віднесення до обтяжуючої обставини вчинення кримінального злочину з використанням умов воєнного стану тощо. 5. У разі воєнного стану держава може звертатися до міжнародного співтовариства за допомогою або співпрацею, зокрема у вирішенні гуманітарних питань тощо.

Запитання Сидорова Е.О.: Чи є трансформація Національної поліції

України в умовах воєнного стану, від класичного правоохоронного органу до фактично суб'єкта системи оборони держави, виправданою з точки зору адміністративно-правових засад розподілу функцій між цивільними та військовими інституціями, і які правові механізми здатні забезпечити баланс між розширенням оборонних повноважень поліції та гарантуванням прав і свобод громадян в умовах правового режиму воєнного стану?

Відповідь: Дякую за запитання. Аналіз законодавчих змін та практики діяльності Національної поліції України в умовах воєнного стану свідчить про глибоку трансформацію її функцій та завдань. Поліція перестає бути виключно правоохоронним органом у класичному розумінні й поступово інтегрується у систему оборони держави, виконуючи завдання воєнізованого характеру. Це зумовлено масштабними викликами безпекового середовища: бойовими діями, поширенням нелегальної зброї, зростанням злочинності, міграційними процесами та руйнуванням інфраструктури. Законодавець розширив компетенцію поліції, надавши їй право безоплатного доступу до інформації від державних органів, закріпивши вибухотехнічну діяльність, розширивши можливості конвоювання та утримання затриманих, а також визначивши її роль у міжнародному співробітництві як Національного бюро Інтерполу та контактного пункту Європолу. Водночас поліція отримала нові оборонні функції – участь у територіальній обороні, можливість підпорядкування військовому командуванню та залучення до бойових дій. Однак поряд із цими нововведеннями постають проблемні питання, які потребують наукового осмислення та практичного вирішення. Зокрема проблематика застосування комендантської години є важливим інструментом забезпечення правопорядку, але її забезпечення супроводжується труднощами контролю, оскільки передбаченої відповідальності в законодавстві за порушення такого заходу правового режиму відсутнє. Це створює ризики як для ефективності превентивних заходів, так і для дотримання прав громадян. Здійснення евакуації населення з небезпечних територій залишається складним завданням, що потребує чіткої координації між поліцією, військовими та органами місцевого самоврядування. Поліція виконує функції супроводу та захисту евакуйованих, але обмежені ресурси та складна оперативна обстановка часто ускладнюють цей процес.

Після відповідей на запитання було надано слово для оприлюднення висновку по дисертації науковому керівнику Молчанову Ростиславу Юрійовичу, доценту кафедри адміністративного права і процесу, кандидату юридичних наук, доценту, який підкреслив, що здобувач обрав досить складну, дискусійну і, водночас, актуальну і важливу тему для свого наукового дослідження. Науковим керівником було зазначено, що мета і задачі дисертаційного дослідження сформульовані досить коректно, а цілісність дослідження забезпечується належним структуруванням матеріалу дисертації, яке є досить логічним і таким, що відповідає меті та задачам дисертаційного дослідження.

Належний рівень достовірності та обґрунтованості результатів дисертаційного дослідження Сірка А. Г. забезпечується використанням всього спектру наукових підходів та методів пізнання складних юридичних явищ, зокрема таких, як логіко-семантичний підхід, формально-юридичний,

системний, порівняльно-правовий, системно-структурний, прогностичний та інші методи пізнання.

Емпіричною базою дослідження є статистичні матеріали МВС України та Національної поліції, щорічні звіти ЄСПЛ, а також судові рішення з ЄДРСР. Дисертантом буде використано також особистий досвід практичної роботи в територіальних підрозділах Національної поліції.

У ході дослідження здійснено теоретичне узагальнення та запропоновано нове вирішення наукової проблеми, що полягає у тому, що на основі аналізу чинного законодавства України і практики його реалізації визначено теоретико-правові засади діяльності поліції під час дії воєнного стану та оптимізацію діяльності поліції під час дії воєнного стану, в результаті чого сформульовано ряд нових наукових положень і висновків, запропонованих особисто здобувачем, що винесені на захист.

Результати дисертаційного дослідження Сірка А.Г. характеризуються належним рівнем наукової новизни: окремі положення вперше сформульовані автором, а низка вже відомих концепцій отримала подальший розвиток та вдосконалення. З формальної точки зору дисертація виконана переважно у відповідності до вимог наукового стилю, авторські позиції викладені чітко та здебільшого належно аргументовані. Основні результати дослідження знайшли відображення у достатній кількості наукових публікацій, а також пройшли апробацію на різних наукових конференціях та інших фахових заходах.

Логічно поєднаним та цілісним є зміст роботи. Дисертація складається зі вступу, двох розділів, 8 підрозділів, висновків та списку використаних джерел.

Перший розділ роботи присвячено теоретико-правовим засадам діяльності поліції під час дії воєнного стану; з'ясовано поняття і сутність воєнного стану як надзвичайного правового режиму, проаналізовано нормативно-правову основу діяльності поліції під час дії воєнного стану, розкрито роль Національної поліції у системі суб'єктів забезпечення заходів правового режиму воєнного стану, проаналізовано міжнародні та зарубіжні стандарти діяльності поліцейських інституцій в умовах дії надзвичайних правових режимів.

В межах другого розділу роботи визначено основні напрямки діяльності поліції під час дії воєнного стану, розкрито зміст дотримання прав людини в діяльності поліції під час дії воєнного стану, окреслено контроль і нагляд за діяльністю поліції під час дії воєнного стану, обґрунтовано напрямки удосконалення діяльності Національної поліції України під час дії воєнного стану.

Наукова новизна і практична цінність одержаних результатів полягає в тому, що дисертація є одним із перших у вітчизняній адміністративно-правовій науці комплексних досліджень, присвячених проблемам оптимізації діяльності поліції в умовах воєнного стану.

На особливу увагу заслуговують наступні положення, висновки, рекомендації та пропозиції, викладені в дисертації, які найбільш наочно демонструють її наукову новизну, теоретичну та практичну значущість.

В роботі вперше запропоновано поняття «превентивна діяльність Національної поліції в умовах правового режиму воєнного стану» як комплекс організаційно-правових заходів, що здійснюються уповноваженими посадовими

особами Національної поліції України відповідно до Конституції, законів України, а також адміністративно-правових норм, що забезпечують правовий режим воєнного стану та спрямованих на забезпечення: публічної безпеки і порядку, охорони прав і свобод людини, запобігання, виявлення, припинення та розкриття адміністративних правопорушень, а також забезпечення дотримання комендантської години, організації служби на блокпостах; забезпечення виконання інших заходів, передбачених законодавством про правовий режим воєнного стану, опосередковано спрямованих на національну безпеку і оборони України забезпечення відвернення загрози, відсічі збройної агресії.

Вперше обґрунтовано відновлення повноцінного громадського контролю за діяльністю поліції в умовах воєнного стану, що враховує специфіку правового режиму воєнного стану, зокрема через внесення змін до ст. 90-1 Закону України «Про Національну поліцію», оскільки воєнний стан в Україні має тривалий характер, постає необхідність перегляду положень статті 90-1 та повернення повноцінного громадського контролю у адаптованій формі

Запропоновано зміни до законодавства, а саме доповнити статтю 35 КУпАП пунктом 7): «вчинення правопорушення під час дії комендантської години» як обтяжуючу обставину. Такий підхід забезпечить диференціацію відповідальності, уникнення нових правових колізій та врахування виняткових обставин (загроза здоров'ю тощо).

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що вони мають як науково-теоретичну, так і практичну сферу застосування і використання. Положення та висновки дисертації можуть бути підґрунтям для подальшого дослідження проблематики адміністративно-правового забезпечення діяльності Національної поліції України під час дії воєнного стану.

Повнота висвітлення результатів дослідження зумовлена тим, що основні положення та результати дисертації викладено в 5 наукових статтях, що визначені як фахові з юридичних дисциплін, а також у 5 тезах доповідей на науково-практичних конференціях.

Варто наголосити на наполегливій праці здобувача під час підготовки дисертаційного дослідження, його активній участі у діяльності кафедри адміністративного права і процесу, а також на достатньо високому рівні правової підготовки та вільному володінні правовою термінологією. Особливу увагу заслуговує прагнення автора спрямувати основні зусилля на удосконалення законодавства у сфері адміністративно-правового забезпечення функціонування Національної поліції України в умовах воєнного стану.

Молчанов Р.Ю. зазначив, що дисертаційне дослідження Сірка Андрія Григоровича на тему «Адміністративно-правове забезпечення діяльності Національної поліції України під час дії воєнного стану», являє собою закінчену науково-дослідну працю, що відповідає науковій спеціальності, за якою вона виконана. Кваліфікаційна наукова праця містить низку нових науково-обґрунтованих результатів у галузі адміністративного права, що у сукупності сприяють розв'язанню конкретних наукових задач, має істотне значення для науки, відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого

постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44, а отже робота може бути рекомендована до розгляду та захисту на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю «Право».

Після цього слово було надано **рецензентам** наукової праці:

Доктор юридичних наук, професор Опацький Р.М. відзначив достатній фаховий рівень дисертаційного дослідження Сірка А.Г., виконаного на актуальну тему.

Тема дисертаційного дослідження Сірка А.Г., присвячена адміністративно-правовому забезпеченню діяльності Національної поліції України під час дії воєнного стану, є безсумнівно актуальною та своєчасною. Повномасштабне вторгнення Російської Федерації в Україну 24 лютого 2022 року і безпрецедентно тривала дія правового режиму воєнного стану зумовили глибинну трансформацію функцій, повноважень та організаційно-правових засад діяльності Національної поліції, що відбувалася й продовжує відбуватися в умовах динамічних, часто несистемних змін законодавства.

Наукова значущість обраної проблематики посилюється тим, що значна частина прийнятих за останні роки нормативно-правових актів, які регулюють діяльність поліції в умовах воєнного стану, досі не отримала комплексного доктринального осмислення, а правозастосовна практика виявляє численні колізії та прогалини (зокрема, у питаннях притягнення до адміністративної відповідальності за порушення комендантської години, здійснення громадського контролю за поліцією, взаємодії поліції з військовими адміністраціями). Це дає підстави визнати тему дослідження актуальною як у теоретичному, так і в практичному вимірі.

Структура і зміст дисертаційної роботи. Дисертація викладена на 209 сторінках, з яких 183 сторінки становить основний текст, список використаних джерел охоплює 185 найменувань. Робота складається зі вступу, основної частини, висновків, списку використаних джерел та додатків. Структура дослідження загалом логічно побудована та відповідає поставленим меті й завданням: у першому розділі розкрито теоретико-правові засади діяльності поліції під час дії воєнного стану (поняття і сутність воєнного стану як надзвичайного правового режиму, нормативно-правова основа діяльності поліції, місце Національної поліції в системі суб'єктів забезпечення заходів правового режиму воєнного стану, міжнародні та зарубіжні стандарти діяльності поліцейських інституцій); у другому розділі висвітлено питання оптимізації діяльності поліції під час дії воєнного стану (основні напрямки діяльності поліції, дотримання прав людини, контроль і нагляд за діяльністю поліції, напрямки удосконалення).

Кожен розділ супроводжується ґрунтовними висновками, що в цілому є позитивною рисою роботи. Водночас заявлена у вступній частині структура (три розділи, вісім підрозділів) не повністю узгоджується з фактичним змістом наданих матеріалів, що потребує технічного узгодження перед поданням до захисту.

Наукова новизна дисертації. Наукова новизна одержаних результатів полягає, перш за все, у тому, що дисертація є одним з перших у вітчизняній адміністративно-правовій науці комплексних досліджень, присвячених

проблематиці оптимізації діяльності поліції в умовах воєнного стану. До положень новизни належать: авторське визначення поняття «превентивна діяльність Національної поліції в умовах правового режиму воєнного стану»; обґрунтування необхідності відновлення повноцінного громадського контролю за діяльністю поліції шляхом унесення змін до статті 90-1 Закону України «Про Національну поліцію»; пропозиція доповнити статтю 35 Кодексу України про адміністративні правопорушення пунктом про вчинення правопорушення під час дії комендантської години як обтяжуючу обставину.

Удосконалено наукове розуміння категорії «правовий режим» з виокремленням специфічних рис правового режиму воєнного стану; набуло подальшого розвитку наукове знання про ознаки спеціальних адміністративно-правових режимів та про правове урегулювання адміністративної відповідальності за порушення комендантської години. Загалом запропоновані наукові положення є самостійними та становлять певний внесок у розвиток доктрини адміністративного права.

Дістало подальшого розвитку специфічні ознаки спеціальних адміністративно-правових режимів, правове урегулювання адміністративної відповідальності за порушення комендантської години, правове регулювання в сфері відповідальності осіб за порушення заходів правового режиму воєнного стану та механізмів дотримання поліцейськими прав людини в умовах воєнного стану.

Практичне значення дисертації виявляється у декількох напрямках. У науково-дослідній діяльності одержані висновки можуть бути основою подальшої розробки проблематики функціонування поліції в умовах надзвичайних правових режимів. У правотворчості результати дослідження можуть бути використані під час підготовки змін до Закону України «Про Національну поліцію» (зокрема статті 90-1) та Кодексу України про адміністративні правопорушення (стосовно відповідальності за порушення комендантської години). У правозастосуванні запропоновані рекомендації можуть сприяти вдосконаленню практичної діяльності підрозділів Національної поліції щодо забезпечення заходів правового режиму воєнного стану, зокрема організації служби на блокпостах та взаємодії з військовими адміністраціями.

Окремо слід відзначити освітню складову: матеріали дисертації заявлено до використання під час викладання дисциплін «Поліцейська діяльність», «Адміністративна відповідальність», «Адміністративно-юрисдикційна діяльність поліції», «Дії працівників Національної поліції при надзвичайних ситуаціях» у Дніпровському державному університеті внутрішніх справ.

Характеристика основних положень роботи. У першому розділі дисертації автором послідовно проаналізовано наукові погляди на поняття правового режиму (О.Ф. Скакун, І.О. Соколова, Т.П. Мінка, Л.В. Вакарюк, Н. Коваленко, С.О. Кузніченко та інші), що дозволило сформулювати власне визначення цієї категорії. Достатньо ґрунтовно розкрито нормативно-правову основу діяльності поліції, включно з конституційними засадами та змінами до Закону України «Про Національну поліцію», внесеними після 24 лютого 2022 року.

У другому розділі систематизовано основні напрями діяльності поліції під час воєнного стану – організацію служби на блокпостах, забезпечення

комендантської години, участь в евакуаційних та стабілізаційних заходах на деокупованих територіях. Ґрунтовно опрацьовано питання дотримання прав людини в діяльності поліції та системи контролю й нагляду за такою діяльністю, зокрема критично оцінено призупинення громадського контролю відповідно до статті 90-1 Закону України «Про Національну поліцію».

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій. Наукові положення, висновки та рекомендації, сформульовані у дисертації, в цілому є обґрунтованими. Висновки логічно впливають із проведеного аналізу нормативно-правових актів, наукових позицій вітчизняних і зарубіжних учених та узагальнення практики правозастосування. Здобувачем використано комплекс загальнонаукових і спеціально-юридичних методів дослідження (логіко-семантичний, формально-юридичний, системний, порівняльно-правовий, прогностичний), що відповідає характеру поставлених завдань. Окремі зауваження щодо глибини обґрунтування конкретних пропозицій наведено нижче.

Повнота наукових положень дослідження у дисертації та публікаціях. Основні положення дисертаційного дослідження висвітлено у 5 наукових статтях, опублікованих у фахових виданнях з юридичних дисциплін, у тому числі одна стаття – англійською мовою у вітчизняному фаховому виданні, а також у 5 тезах доповідей на науково-практичних конференціях та семінарах. Результати дослідження апробовано на 5 науково-практичних конференціях, що проводилися протягом 2023–2025 років. Кількість публікацій та їх відповідність встановленим вимогам до публікації результатів дисертаційних досліджень є достатньою для розкриття наукової новизни, теоретичної та практичної значущості отриманих результатів. Зміст переважної більшості наукових статей здобувача узгоджується з основними положеннями дисертації та відображає її ключові наукові результати.

Відомості про дотримання академічної доброчесності. За результатами ознайомлення з дисертацією та опублікованими працями здобувача суттєвих порушень академічної доброчесності не виявлено. У роботі належним чином оформлено посилання на використані джерела, наукові позиції інших авторів подано з відповідним цитуванням та зазначенням бібліографічних відомостей. Здобувач самостійно підтверджує оригінальність результатів власних досліджень у відповідній заяві, що додається до дисертації.

Разом із тим рекомендується перед поданням дисертації до захисту провести додаткову перевірку тексту на технічну коректність цитування та усунути виявлені під час рецензування поодинокі неточності, що не пов'язані з питаннями оригінальності змісту.

Разом з тим, визнаючи загалом належний науково-теоретичний рівень роботи Сірка А.Г. та її практичне значення, це не виключає критичного підходу до окремих висновків та положень дисертації, зокрема, таких, як:

1. Дисертант приділяє недостатню увагу розмежуванню компетенції Національної поліції та військових адміністрацій у сфері забезпечення заходів правового режиму воєнного стану. У роботі здобувач справедливо констатує, що військові адміністрації наділені широкими повноваженнями у сфері публічного порядку та безпеки, які «певною мірою перетинаються з компетенцією поліції»,

а голови військових адміністрацій можуть надавати поліцейським підрозділам завдання з питань забезпечення правового режиму воєнного стану. Автор також виокремлює як самостійну проблему «вертикаль підпорядкування»: поліція підпорядкована Міністерству внутрішніх справ та Кабінету Міністрів України, тоді як військові адміністрації підконтрольні безпосередньо Президентові України як Верховному Головнокомандувачу, що, за висновком самого здобувача, «може породжувати суперечності у виконанні оперативних завдань». Проте, виявивши цю колізію на рівні констатації, дисертант не пропонує власної концептуальної моделі її вирішення: відсутні критерії розмежування предметної компетенції (наприклад, за характером заходу, територією, ступенем безпекової загрози), не запропоновано порядку вирішення спорів про підпорядкування у разі суперечливих наказів, не визначено меж субординації поліцейського підрозділу щодо доручень голови військової адміністрації. Висновок підрозділу обмежується загальною тезою про потребу «подальшого системного правового врегулювання», що зміщує розв'язання виявленої проблеми за межі самого дослідження, тоді як саме ця проблематика безпосередньо впливає з предмета дисертації та могла б скласти самостійний науковий результат.

2. Дисертант обґрунтовує доцільність використання зарубіжного досвіду США щодо встановлення юридичної відповідальності за порушення комендантської години (підрозділ 1.4), наводячи приклади муніципальних кодексів міст Річмонд та Новий Орлеан. Водночас, слід зауважити, що наведений досвід стосується виключно комендантської години для неповнолітніх осіб у мирний час і має на меті профілактику дитячої злочинності та посилення батьківського контролю, тобто переслідує принципово іншу мету, ніж комендантська година в умовах воєнного стану в Україні, яка вводиться для всього населення як режимний засіб забезпечення безпеки в умовах збройної агресії. Автор сам зазначає цю відмінність («вона встановлюється виключно для осіб, які не досягнули вісімнадцятирічного віку»), однак, попри це, пропонує розглядати закордонний досвід як орієнтир для вдосконалення вітчизняного регулювання без додаткового пояснення, яким чином модель відповідальності, розрахована на неповнолітніх у мирний час, може бути екстрапольована на режим воєнного часу, що поширюється на дорослих осіб і має істотно іншу правову природу (не виховну, а охоронно-безпекову). Це знижує доказову силу порівняльно-правового аргументу на підтримку запропонованих здобувачем законодавчих змін до статті 35 КУпАП.

3. У роботі дисертантом зазначено, що сьогодні необхідне відновлення повноцінного громадського контролю за діяльністю поліції, що враховує специфіку особливого правового режиму воєнного стану, зокрема через внесення змін до ст. 90-1 Закону України «Про Національну поліцію». Автор пояснює це тим, що воєнний стан в Україні має тривалий характер і тому постає необхідність перегляду положень статті 90-1 та повернення повноцінного громадського контролю у адаптованій формі. Дисертантом запропоновано внести зміни до законодавства, які б передбачали можливість здійснення громадського контролю навіть у період воєнного стану, проте з урахуванням часового проміжку (наприклад, якщо воєнний стан продовжується більше ніж рік з дня введення) та з урахуванням особливих умов безпеки. Водночас

дисертантом не зазначаються безпосередньо які зміни необхідно внести в Закон України «Про Національну поліцію».

Висловлені зауваження мають дискусійний характер, не стосуються методології чи достовірності одержаних результатів і не знижують загальної позитивної оцінки наукового рівня роботи.

Загальний висновок такий, що дисертація Сірка Андрія Григоровича на тему «Адміністративно-правове забезпечення діяльності Національної поліції України під час дії воєнного стану» являє собою закінчену науково-дослідну працю, що відповідає науковій спеціальності, за якою вона виконана. Дисертація Сірка А.Г. є завершеним самостійним дослідженням, має наукову новизну та практичну спрямованість, містить низку нових науково-обґрунтованих результатів у галузі адміністративного права, відповідає вимогам наказу Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40 «Про затвердження вимог до оформлення дисертації» та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44, а її автор заслуговує на присудження ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Кандидат юридичних наук, доцент Дрок І.С. відзначила, що актуальність тематики дослідження Сірка Андрія Григоровича зумовлена сукупністю об'єктивних чинників.

Актуальність тематики дослідження. Дисертаційне дослідження Сірка А.Г. є самостійною та актуальною науковою працею, що має суттєве теоретичне та прикладне значення для сучасної адміністративно-правової науки. Актуальність дисертації зумовлена безпрецедентною для України ситуацією: повномасштабним збройним вторгненням Російської Федерації, тривалим режимом воєнного стану та необхідністю системного переосмислення правового статусу й повноважень Національної поліції України в умовах збройного конфлікту.

Запровадження воєнного стану суттєво розширило компетенцію поліції, включивши до неї завдання територіальної оборони, протидії диверсійним групам, евакуації населення, стабілізаційної діяльності на деокупованих територіях, а також спричинило фактичне обмеження громадського контролю за поліцейською діяльністю. Ці зміни породжують реальні правові колізії та прогалини, зокрема щодо притягнення до адміністративної відповідальності за порушення комендантської години, що підтверджується наведеним у роботі аналізом неоднакової судової практики. Дослідження цих питань має пряме практичне значення для законотворчої діяльності та правозастосування в умовах, що тривають уже понад чотири роки.

Додаткової ваги роботі надає її євроінтеграційний контекст: збереження демократичних стандартів поліцейської діяльності, дотримання міжнародних норм у сфері прав людини та формування моделі цивільного контролю за правоохоронними органами навіть в умовах воєнного часу є складовою курсу України на набуття членства в Європейському Союзі.

Таким чином, обрана здобувачем тема є актуальною, своєчасною та

практично значущою, оскільки безпосередньо пов'язана з вирішенням реальних правових проблем функціонування правоохоронної системи в умовах збройної агресії.

Структура і зміст дисертаційної роботи. Дисертація вирізняється логічною структурою та внутрішньою узгодженістю всіх її елементів. У вступі чітко визначено мету, вісім основних завдань дослідження, об'єкт і предмет, методологічну основу, а також практичне значення одержаних результатів.

Перший розділ присвячено теоретико-правовим засадам діяльності поліції під час дії воєнного стану. Здобувач здійснив ґрунтовний аналіз поняття та сутності воєнного стану як надзвичайного правового режиму, систематизував нормативно-правову основу діяльності поліції в цей період, розкрив роль Національної поліції України у системі суб'єктів забезпечення заходів правового режиму воєнного стану, а також проаналізував міжнародні та зарубіжні стандарти діяльності поліцейських інституцій в умовах надзвичайних правових режимів.

Другий розділ присвячено оптимізації діяльності поліції під час дії воєнного стану. Автором визначено основні напрямки такої діяльності (служба на блокпостах, забезпечення комендантської години, евакуаційні та стабілізаційні заходи), розкрито зміст дотримання прав людини в поліцейській діяльності, охарактеризовано систему контролю і нагляду за поліцією та обґрунтовано напрямки вдосконалення відповідного законодавства.

Особливу наукову та практичну цінність становить аналіз судової практики з Єдиного державного реєстру судових рішень щодо притягнення осіб до адміністративної відповідальності за порушення комендантської години, який виявив системну неоднозначність правозастосування.

Наукова новизна дисертації полягає у тому, що вона є одним із перших у вітчизняній адміністративно-правовій науці комплексних досліджень, присвячених проблемам адміністративно-правового забезпечення діяльності Національної поліції України саме в умовах тривалого воєнного стану.

Уперше визначено поняття «превентивна діяльність Національної поліції України в умовах правового режиму воєнного стану» як комплекс організаційно-правових заходів, спрямованих на забезпечення публічної безпеки і порядку, охорону прав і свобод людини та виконання інших заходів правового режиму воєнного стану. Уперше обґрунтовано необхідність відновлення повноцінного громадського контролю за діяльністю поліції в адаптованій формі через внесення змін до статті 90-1 Закону України «Про Національну поліцію».

Удосконалено поняття «правового режиму» та визначено специфічні характерні риси правового режиму воєнного стану. Дістали подальшого розвитку наукові підходи до розуміння специфічних ознак спеціальних адміністративно-правових режимів, а також правове урегулювання адміністративної відповідальності за порушення комендантської години, у межах якого запропоновано доповнити статтю 35 КУпАП новою обтяжуючою обставиною.

Практичне значення одержаних результатів підтверджується можливістю їх використання у правотворчій діяльності – зокрема, при доопрацюванні законопроекту № 13633 щодо доповнення КУпАП статтею 210-2, а також при

підготовці змін до статті 90-1 Закону України «Про Національну поліцію». Результати дослідження можуть бути використані у правозастосовній діяльності підрозділів Національної поліції України та в освітньому процесі при викладанні дисциплін поліцейського та адміністративно-правового спрямування у закладах вищої освіти зі специфічними умовами навчання.

Характеристика основних положень роботи. У дисертаційному дослідженні Сірка А.Г. отримано низку науково обґрунтованих результатів, які системно розкривають адміністративно-правовий механізм забезпечення діяльності Національної поліції України в умовах воєнного стану.

Здобувач здійснив ґрунтовний аналіз існуючих наукових підходів до розуміння поняття «правовий режим», виявивши термінологічну неузгодженість у доктрині та запропонувавши власне комплексне визначення, що враховує як нормативну закріпленість, так і функціональні параметри застосування режиму (час, простір, суб'єкти, об'єкти).

Значний науковий інтерес становить системний аналіз законодавчих змін до Закону України «Про Національну поліцію», прийнятих після 24 лютого 2022 року, який дозволив виявити трансформацію поліції від класичного правоохоронного органу до багатофункціонального інституту, що поєднує цивільні правоохоронні та оборонні (воєнізовані) функції. Авторське виокремлення цієї дуальності є цінним теоретичним результатом.

Особливо вагомим є аналіз судової практики у справах про порушення комендантської години, який емпірично підтвердив наявність правової колізії: одні суди притягують порушників до відповідальності за статтею 185 КУпАП, інші закривають провадження через відсутність складу правопорушення. На основі цього аналізу здобувач обґрунтовано пропонує не введення нової статті КУпАП (як передбачено законопроектом № 13633), а доповнення статті 35 КУпАП обтяжуючою обставиною – рішення, що є виваженим і практично реалізовуваним.

Заслуговує на увагу й критичний аналіз норми статті 90-1 Закону «Про Національну поліцію» про призупинення громадського контролю на період воєнного стану. Здобувач не лише виявив ризики цієї норми (зниження прозорості, умови для зловживань, послаблення легітимності поліції), а й запропонував конкретний механізм відновлення контролю в адаптованій формі з урахуванням тривалості воєнного стану.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій. Наукові положення, висновки та рекомендації дисертаційного дослідження Сірка А.Г. є в цілому обґрунтованими та логічно узгодженими. Здобувач використовує широкий масив джерел: Конституцію України, закони України, міжнародно-правові акти (Міжнародний пакт про громадянські і політичні права, Європейську конвенцію з прав людини, Кодекс поведінки посадових осіб з підтримання правопорядку ООН), праці вітчизняних і зарубіжних учених, а також матеріали судової практики з Єдиного державного реєстру судових рішень, що забезпечує доказовість наукових висновків. Порівняльно-правовий аналіз законодавства Франції, Великої Британії, Бельгії, Португалії та Польщі демонструє ґрунтовність підходу до вивчення зарубіжного досвіду.

Повнота наукових положень дослідження у дисертації та публікаціях.

Основні положення та результати дисертаційного дослідження знайшли відображення у 5 наукових статтях, опублікованих у фахових виданнях, у тому числі одна – англійською мовою у вітчизняному фаховому виданні, а також у 5 тезах доповідей на науково-практичних конференціях і семінарах. Публікації послідовно висвітлюють ключові аспекти дослідження: поняття та сутність воєнного стану, нормативно-правове регулювання діяльності поліції, місце Національної поліції України в системі суб'єктів забезпечення заходів воєнного стану. Таким чином, вимоги щодо публікаційної підтримки дисертації дотримані.

Відомості про дотримання академічної доброчесності. Під час детального ознайомлення з дисертаційним дослідженням порушень вимог академічної доброчесності не встановлено. Робота виконана самостійно, містить коректне оформлення посилань на використані джерела, а авторські дефініції та пропозиції є результатом власного наукового аналізу здобувача.

Результати дисертаційного дослідження Сірка А.Г. становлять суттєву наукову цінність. Вони є вагомим внеском у розвиток теорії адміністративного права, зокрема у формування наукових підходів до розуміння трансформації правового статусу поліції в умовах надзвичайних правових режимів. Отримані положення можуть слугувати основою для подальших досліджень правових та організаційних аспектів діяльності правоохоронних органів у воєнний та постконфліктний період.

Загалом, викладене свідчить про такі позитивні риси рецензованої дисертації, як актуальність, наукова новизна, практична значущість, методологічна обґрунтованість та доступність для сприйняття.

Погоджуючись в цілому із стратегією та тактикою наукового пошуку, у порядку наукової дискусії вважаємо за доцільне виокремити наступні зауваження:

1. Авторське визначення поняття «превентивна діяльність Національної поліції в умовах правового режиму воєнного стану» (підрозділ 2.1) є надмірно широким і фактично об'єднує в одному визначенні різнопланові за своєю правовою природою явища: превенцію правопорушень, охорону прав людини, забезпечення комендантської години та опосередковане сприяння національній безпеці й обороні. Таке універсальне формулювання ускладнює розмежування превентивної діяльності від інших форм поліцейської діяльності (контрольної, юрисдикційної, оборонної) і не дає чіткої відповіді на питання, за якими критеріями певний захід слід кваліфікувати саме як превентивний, а не як, наприклад, режимно-обмежувальний чи оборонний.

2. Розділ, присвячений взаємодії Національної поліції України з військовими адміністраціями (підрозділ 1.3), правильно виявляє системну проблему – розмежування компетенції та вертикалі підпорядкування між поліцією (підпорядкованою МВС України) і військовими адміністраціями (підпорядкованими Президенту України як Верховному Головнокомандувачу). Однак дисертація обмежується констатацією цієї проблеми й загальною вказівкою на потребу «подальшого системного правового врегулювання», без формулювання власної моделі вирішення виявленої колізії (наприклад, через визначення чіткого переліку питань виключної компетенції кожного суб'єкта або

механізму вирішення спорів про компетенцію). Це знижує практичну завершеність цього блоку дослідження.

3. Запропоноване доповнення статті 35 КУпАП пунктом про обтяжуючу обставину «вчинення правопорушення під час дії комендантської години» (підрозділ 2.4) вирішує проблему лише частково. Обтяжуюча обставина за своєю правовою природою застосовується лише тоді, коли особа вже притягується до відповідальності за самостійним складом правопорушення (наприклад, за тим же таки спірним застосуванням статті 185 КУпАП). Авторська пропозиція, таким чином, не усуває первинну колізію – відсутність самостійного складу правопорушення за порушення комендантської години як такого, а лише підсилює санкцію за вже кваліфіковане діяння. Залишається нез'ясованим, яким чином пропонована норма вирішить ситуацію, виявлену в проаналізованій судовій практиці, коли особу взагалі не можна притягнути до відповідальності через відсутність ознак складу статті 185 КУпАП.

Загалом, наведені зауваження жодним чином не впливають на загальне позитивне враження від рецензованої роботи. Вони мають на меті лише акцентувати увагу автора на окремих її дискусійних моментах.

Загальний висновок: дисертація Сірка Андрія Григоровича за темою «Адміністративно-правове забезпечення діяльності Національної поліції України під час дії воєнного стану» являє собою закінчену науково-дослідну працю, що відповідає науковій спеціальності, за якою вона виконана. Дисертація Сірка А.Г. є завершеним самостійним дослідженням, має наукову новизну та практичну спрямованість, містить низку нових науково-обґрунтованих результатів у галузі адміністративного права, відповідає вимогам наказу Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40 «Про затвердження вимог до оформлення дисертації» та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44, а її автор заслуговує на присудження ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

В обговоренні дисертаційного дослідження взяли участь.

Доктор юридичних наук, професор Юнін О.С. підкреслив актуальність обраної теми дисертаційного дослідження, що має значний теоретичний та практичний потенціал. Він відзначив коректність і доцільність застосованих методів дослідження, які відповідають поставленій меті, а також враховують специфіку об'єкта й предмета наукового аналізу. Особливу увагу акцентовано на науковій новизні роботи: автором уперше розкрито сутність та зміст адміністративно-юрисдикційної діяльності поліції у сфері контролю за обігом цивільної вогнепальної зброї, а також окреслено перспективні напрями розвитку правового регулювання цієї діяльності. Важливим є те, що дисертант не лише систематизував наявні підходи, але й запропонував власне бачення удосконалення правових механізмів, що сприятиме підвищенню ефективності функціонування Національної поліції в умовах воєнного стану. Загалом дисертація Сірка Андрія Григоровича на тему «Адміністративно-правове забезпечення діяльності Національної поліції України під час дії воєнного стану»

являє собою завершене комплексне дослідження, відповідає встановленим вимогам до наукових праць такого рівня та може бути рекомендована до розгляду разовою спеціалізованою вченою радою для захисту.

Доктор юридичних наук, доцент Сидорова Е.О. відзначила, що дисертаційне дослідження виконане якісно та на високому науковому рівні, а отримані результати відзначаються об'єктивністю та достовірністю. Позитивним аспектом роботи є здатність автора аргументовано відстоювати власну позицію, вести наукову дискусію з іншими дослідниками, а також послідовно, логічно й системно викладати матеріал. Структура дисертації побудована вдало, що забезпечує цілісність і зрозумілість викладу. Загальні висновки виглядають переконливими, адже вони демонструють ступінь вирішеності проблеми, окресленої у вступі до роботи, та підтверджують досягнення поставлених завдань. Дисертаційне дослідження Сірка А.Г. відповідає вимогам Міністерства освіти і науки України, має достатню кількість публікацій у фахових виданнях та апробаційних матеріалів, представлених на конференціях. Робота виконана самостійно, носить комплексний і завершений характер, що свідчить про високий рівень підготовки здобувача. Автор акцентує увагу на окремих положеннях, які є ґрунтовними та заслуговують на особливу увагу, а актуальність, завдання, новизна та висновки дослідження повністю узгоджуються з вимогами МОН України. У цілому результати дисертації мають вагомое теоретичне й практичне значення, що підтверджує її наукову цінність. Таким чином, дисертаційна робота Сірка Андрія Григоровича на тему «Адміністративно-правове забезпечення діяльності Національної поліції України під час дії воєнного стану» підготовлена на належному науковому та методологічному рівні, заслуговує позитивної оцінки та може бути рекомендована до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді.

Доктор юридичних наук, доцент Резворович К. Р. наголосила на тому, що сьогодні діяльність поліції в умовах дії правового режиму воєнного стану набуває особливого значення. Саме тому робота є своєчасною та актуальною.

Робота відповідає вимогам МОН України, які встановлені для робіт такого виду. Дисертант виконав завдання поставлені на початку дослідження, яке присвячене вирішенню актуальної теми для суспільства та держави в цілому. Отже, дисертація Сірка Андрія Григоровича на тему «Адміністративно-правове забезпечення діяльності Національної поліції України під час дії воєнного стану» є завершеною, самостійною науковою працею та може бути рекомендована до публічного захисту в разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

Доктор юридичних наук, професор Опацький Р.М. вказав на актуальність теми, на високий рівень роботи і зазначив, що зміст дисертації в цілому характеризується досить високим теоретичним і науково-методологічним рівнем вирішення поставлених завдань, самостійністю і цілісністю проведеного дослідження, що дозволило досягти поставленої мети, виконати дослідницькі задачі і повністю розкрити тему дослідження. Дисертаційне дослідження Сірка Андрія Григоровича на тему «Адміністративно-правове забезпечення діяльності Національної поліції України під час дії воєнного стану» підготовлено на достатньому науковому та

методологічному рівні і може бути рекомендовано до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

Кандидат юридичних наук, доцент Молчанов Р.Ю. зазначив, що дисертаційне дослідження Сірка Андрія Григоровича на тему «Адміністративно-правове забезпечення діяльності Національної поліції України під час дії воєнного стану» свідчить про ґрунтовну теоретичну підготовку здобувача та його глибоке розуміння сутності адміністративно-правового забезпечення діяльності поліції в умовах правового режиму воєнного стану. Робота вирізняється цілісністю та завершеністю, має концептуально вибудовану структуру та демонструє практичну значущість отриманих результатів. Актуальність теми дослідження не викликає сумнівів, адже вона відповідає сучасним викликам адміністративно-правової науки та практики. Водночас, як і будь-яке інше наукове дослідження, дисертація не позбавлена окремих недоліків: зокрема, потребує оформлення результатів упровадження у відповідні акти, особливо у правозастосовну сферу, що є важливим з огляду на прикладний характер роботи. Загалом дисертаційне дослідження виконано на належному науковому рівні, відповідає вимогам, що ставляться до робіт такого виду, та вирішує низку актуальних завдань адміністративно-правової науки. З огляду на комплексність і завершеність проведеного дослідження, дисертація Сірка Андрія Григоровича може бути рекомендована до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації дисертація Сірка Андрія Григоровича на тему «Адміністративно-правове забезпечення діяльності Національної поліції України під час дії воєнного стану», поданої на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право»

Обґрунтування вибору теми дослідження. Правоохоронну діяльність у будь-якій державі можна поділити на ту, що здійснюється у звичайних умовах та яка виникає за надзвичайних обставин. Справжнім випробуванням для України стала розв'язана проти неї гібридна війна з 2014 року, а з 2022 року – повномасштабна збройна агресія Російської Федерації (далі – РФ). В умовах дії особливого правового режиму воєнного стану відбуваються зміни у повноваженнях, компетенції, правах та обов'язках, порядках та процедурах функціонування практично усіх державних інституцій.

В зазначеному аспекті діяльність Національної поліції України не є винятком: до нормативно-правових актів, які регулюють окремі напрямки її діяльності внесено значну кількість змін, що стосуються оптимізації її функціонування під час дії воєнного стану. Так, статтею 24 Закону України «Про Національну поліцію», на поліцію покладаються додаткові повноваження: «У разі виникнення загрози державному суверенітету України та її територіальній цілісності, а також у ході відсічі збройної агресії проти України органи та підрозділи, що входять до системи поліції, відповідно до законодавства України беруть участь у виконанні завдань територіальної

оборони, забезпеченні та здійсненні заходів правового режиму воєнного стану у разі його оголошення на всій території України або в окремій місцевості».

За період дії правового режиму воєнного стану було прийнято низку змін і доповнень до Законів України, які стосувалися зокрема й діяльності Національної поліції.

Приймаючи вищезазначені нормативно-правові акти, законодавець здебільшого обирає шлях оперативного, точкового внесення змін, реагуючи на конкретні практичні потреби діяльності Національної поліції, які виникали безпосередньо в ході відсічі збройної агресії. Водночас, системного, концептуально цілісного підходу до врегулювання адміністративно-правового статусу Національної поліції в умовах воєнного стану, який охоплював би усі напрямки її функціонування – від організаційно-управлінського до безпосередньо правозастосовного – на рівні законодавства досі не сформовано. Така фрагментарність правового регулювання породжує низку проблем практичного характеру.

Окремої уваги заслуговує те, що значна частина наукових праць з адміністративного права, присвячених діяльності Національної поліції, була підготовлена до 2022 року й ґрунтується на аналізі правового регулювання, розрахованого на умови, які діяли до введення воєнного стану. Натомість дослідження, виконані вже в умовах повномасштабної збройної агресії, здебільшого зосереджені на окремих аспектах діяльності поліції і не дають цілісного, системного уявлення про адміністративно-правовий механізм забезпечення діяльності поліції в умовах воєнного стану. Зазначені обставини – динамічний характер законодавчих змін, наявність прогалин і колізій у правовому регулюванні діяльності Національної поліції в особливий період, а також відсутність комплексних наукових досліджень із цієї проблематики – зумовлюють необхідність глибокого теоретичного аналізу сутності, особливостей та механізмів адміністративно-правового забезпечення діяльності Національної поліції України в умовах воєнного стану, а також формулювання науково обґрунтованих пропозицій щодо вдосконалення відповідного законодавства з метою підвищення ефективності діяльності поліції за збереження належного рівня гарантій прав і свобод людини.

Слід звернути увагу на те, що теоретико-методологічні засади проблем функціонування правоохоронної системи в умовах дії надзвичайних правових режимів часто перебували у фокусі досліджень фахівців з теорії права, адміністративного права, адміністративної діяльності, службово-бойової діяльності тощо. Загальні теоретичні та практичні засади поліцейської діяльності досліджували у своїх працях такі провідні вчені у сфері адміністративного права, як: А.С. Бахаєв, М.А. Блонський, Ю.П. Битяк, О.М. Бандурка, О.І. Безпалова, В.В. Галуцько, О.В. Джафарова, О.Ю. Дрозд, І.С. Дрок, В.М. Завгородній, Д.О. Кузик, С.О. Кузніченко, О.Ф. Кобзарь, О.Г. Комісаров, А.А. Манжула, М.В. Лошицький, Р.В. Миронюк, А.О. Моргунов, Р.М. Опацький, Р.А. Сербин, В.В. Сокурєнко, О.С. Юнін та багато інших.

Безпосереднім підґрунтям для виконання роботи стали дисертації О.С. Форостян «Адміністративно-правове регулювання діяльності

Національної поліції України в умовах дії правового режиму воєнного стану» (Київ, 2024), В.О. Найди «Адміністративно-правові засади взаємодії поліції з громадськістю в умовах воєнного стану» (Харків, 2024), О.С. Войчек «Діяльність Національної поліції України із запобігання кримінальним правопорушенням у Херсонському регіоні в умовах воєнного стану» (Одеса, 2026), а також інші вітчизняні та зарубіжні праці наукового та публіцистичного характеру щодо проблемних питань функціонування поліції в особливих умовах.

Незважаючи на вагомий науковий доробок, присвячений окремим аспектам діяльності Національної поліції України в мирний період, її діяльність під час воєнного стану потребує самостійного, комплексного наукового дослідження та визначає актуальність дослідження.

Зв'язок з науковими програмами, планами, темами. Дисертаційне дослідження виконане відповідно до стратегічної документації про повоєнну відбудову України, Тематики наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок на 2020-2024 роки, затвердженої наказом МВС України від 11.06.2020 № 454, а саме тем 11, 21 «Удосконалення превентивної діяльності органів та підрозділів системи МВС», «Відновлення контролю над державним кордоном у межах Донецької, Луганської областей та Автономної Республіки Крим органами та підрозділами системи МВС у цих областях». Проблематика дисертації також постає з положень Указів Президента України від 11.05.2023 № 273/2023 «Про Комплексний стратегічний план реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023-2027 роки», від 30.09.2019 № 722 «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року», від 14.09.2020 № 392/2020 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 14 вересня 2020 року "Про Стратегію національної безпеки України"», від 25.03.2021 № 121/2021 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 25 березня 2021 року "Про Стратегію воєнної безпеки України"».

Дослідження здійснюватиметься в межах науково-дослідної теми «Адміністративно-правові засоби забезпечення публічного порядку в Україні», яка реалізується в Дніпровському державному університеті внутрішніх справ (реєстраційний номер 0118U100442).

Мета і завдання дослідження. Метою дослідження є визначення сутності, змісту та особливостей адміністративно-правового забезпечення діяльності Національної поліції України під час дії воєнного стану.

Відповідно до мети дослідження були поставлені наступні основні завдання:

- охарактеризувати поняття і сутність воєнного стану як особливого правового режиму;
- проаналізувати нормативно-правову основу діяльності поліції під час дії воєнного стану;
- розкрити роль Національної поліції у системі суб'єктів забезпечення заходів воєнного стану;
- проаналізувати міжнародні та зарубіжні стандарти діяльності поліцейських інституцій в умовах дії надзвичайних правових режимів;

- визначити основні напрямки діяльності Національної поліції під час дії воєнного стану;

- розкрити зміст дотримання прав людини в діяльності Національної поліції під час дії воєнного стану;

- окреслити контроль і нагляд за діяльністю Національної поліції під час дії воєнного стану;

- обґрунтувати напрями удосконалення діяльності Національної поліції України під час дії воєнного стану.

Об'єктом дослідження виступають суспільні відносини, що виникають під час правового урегулювання діяльності Національної поліції.

Предмет дослідження складає адміністративно-правове забезпечення діяльності Національної поліції України під час дії воєнного стану.

Методологічну основу дисертаційного дослідження становить комплекс методів і прийомів наукового пізнання, застосування яких здійснюється в межах системного підходу. Це дало можливість розглядати проблематику у взаємозв'язку її соціального змісту та юридичної форми, а також провести системний аналіз діяльності Національної поліції в умовах воєнного стану. У дослідженні застосовано також окремі методи наукового пізнання. Використання логіко-семантичного методу дозволило уточнити та розширити понятійний апарат: сформульовано визначення категорій «правовий режим», «адміністративна діяльність Національної поліції в умовах особливого правового режиму воєнного стану», розкрито поняття та сутність воєнного стану як надзвичайного правового режиму, що сприяло поглибленню теоретико-правових засад дослідження (підрозділи 1.1, 2.1).

Формально-юридичний метод дозволив дослідити та проаналізувати нормативно-правову основу діяльності поліції під час дії воєнного стану, зміст дотримання прав людини і громадянина в діяльності поліції під час дії воєнного стану, а також дозволили дослідити механізми підзвітності та правові інструменти контролю (підрозділи 1.2, 2.2, 2.3). За допомогою системного методу та структурно функціонального аналізу було досліджено основні напрями діяльності Національної поліції під час дії воєнного стану, які дозволяють розкрити взаємозв'язки між завданнями поліції та умовами правового режиму (підрозділ 2.1). Правовий аналіз та порівняльно правовий методи дали змогу дослідити дотримання прав людини і громадянина в діяльності Національної поліції під час дії воєнного стану, оцінити відповідність практики поліції міжнародним стандартам прав людини та проаналізувати міжнародні та зарубіжні стандарти діяльності поліцейських інституцій в умовах дії надзвичайних правових режимів (підрозділи 2.2, 3.1). Прогностичний метод та моделювання, які дозволили сформулювати науково обґрунтовані пропозиції щодо реформування та оптимізації діяльності Національної поліції (підрозділ 3.2).

Теоретичну основу дисертації складають праці вітчизняних та зарубіжних фахівців у галузі адміністративного права, загальної теорії держави і права, інших галузевих юридичних та суміжних наук.

Нормативне підґрунтя дисертації складають Конституція України, міжнародно-правові акти, закони України, акти Президента України та

Кабінету Міністрів України, а також нормативно-правові акти міністерств та інших центральних органів виконавчої влади України, які регламентують діяльність суб'єктів публічної адміністрації в період дії воєнного стану.

Емпіричну базу дослідження складають статистичні матеріали МВС України та Національної поліції, щорічні звіти ЄСПЛ, а також судові рішення з ЄДРСР. Дисертантом було використано також особистий досвід практичної роботи в територіальних підрозділах Національної поліції.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що дисертація є одним із перших у вітчизняній адміністративно-правовій науці комплексних досліджень, присвячених проблемам адміністративно-правового забезпечення діяльності Національної поліції в умовах воєнного стану. В результаті проведеного дослідження сформульовано ряд нових наукових положень і висновків, запропонованих особисто здобувачем:

вперше:

- визначено поняття превентивної діяльності Національної поліції в умовах особливого правового режиму воєнного стану як комплексу організаційно-правових заходів, що здійснюються уповноваженими посадовими особами Національної поліції України відповідно до Конституції, законів України, а також адміністративно-правових норм, що забезпечують правовий режим воєнного стану та спрямованих на забезпечення: публічної безпеки і порядку, охорони прав і свобод людини, запобігання, виявлення, припинення та розкриття адміністративних правопорушень, а також забезпечення дотримання комендантської години, організації служби на блокпостах; забезпечення виконання інших заходів, передбачених законодавством про правовий режим воєнного стану, опосередковано спрямованих на національну безпеку і оборони України забезпечення відвернення загрози, відсічі збройної агресії;

- обґрунтовано необхідність відновлення повноцінного громадського контролю за діяльністю Національної поліції в умовах воєнного стану, що враховує специфіку правового режиму воєнного стану, зокрема через внесення змін до ст. 90-1 Закону України «Про Національну поліцію», оскільки воєнний стан в Україні має тривалий характер, постає необхідність перегляду положень статті 90-1 та повернення повноцінного громадського контролю у адаптованій формі;

удосконалено :

- поняття «правового режиму» та визначено його як нормативно закріплений, спеціально організований порядок регулювання суспільних відносин, який формується державою через систему взаємопов'язаних правових засобів (дозволів, заборон, обмежень, позитивних приписів та додаткових зобов'язань), спрямованих на досягнення визначеної мети у конкретній сфері; забезпечується уповноваженими органами публічної влади, характеризується певним ступенем жорсткості та сприятливості для реалізації прав і свобод суб'єктів, а також має чіткі параметри застосування – у часі, просторі, щодо конкретних об'єктів та суб'єктів;

- специфічні характерні риси особливого правового режиму воєнного стану: запроваджується у виключних обставинах, що становлять загрозу

цілісності держави, загрозу нормальному життю суспільству; запровадження такого стану жодним чином не повинно впливати на базові права громадян, що затвердженні Конституцією; обмежуються права лише ті, які теоретично можуть посилити негативні наслідки воєнного стану (наприклад, страйки); запровадження воєнного стану відноситься до такого виду правового режиму, що пов'язаний із ймовірним запровадженням ряду спеціальних заходів, які так чи інакше визначають функціонування державних та громадських інститутів; введення правового режиму воєнного стану має відповідати принципам державної, суспільної необхідності, об'єктивності, доцільності та відповідальності за можливі наслідки для держави та суспільства в цілому;

дістало подальшого розвитку:

– специфічні ознаки спеціальних адміністративно-правових режимів: детальна регламентація діяльності державних органів, громадських організацій та їх об'єднань; певна поведінка індивідуальних суб'єктів правовідносин (громадян України, іноземних громадян, апатридів, узятих під варту, військовослужбовців та інших суб'єктів, що мають специфічний для даних умов правовий статус); введення додаткових або вилучення і загальноприйнятих правових норм; установлення особливого контролю за належним порядком розвитку правовідносин даної сфери; установлення і застосування різних видів відповідальності за порушення режимних норм (кримінальна, адміністративна й дисциплінарна); пряма заборона окремих дій; реєстрація певних видів діяльності, діяльності окремих категорій громадян;

– правове урегулювання адміністративної відповідальності за порушення комендантської години, так як чинне законодавство не містить такої спеціальної норми, внаслідок чого поліцейські застосовують загальну статтю 185 КУпАП (злісна непокора поліцейському), яка не охоплює диспозицію такого порушення. Тому запропоновано доповнити статтю 35 КУпАП пунктом 7): *«вчинення правопорушення під час дії комендантської години»* як обтяжуючої обставини, що забезпечить диференціацію відповідальності, уникнення нових правових колізій та врахування виняткових обставин (загроза здоров'ю, повітряна тривога тощо);

- правове регулювання в сфері відповідальності осіб за порушення заходів правового режиму воєнного стану, а саме запропоновано пункт п'ятий частини першої статті 8 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» доцільно доповнити нормою, яка чітко визначає суб'єктний склад порушення комендантської години, розмежувавши відповідальність повнолітніх та неповнолітніх осіб, а Кодекс України про адміністративні правопорушення – окремою статтею, що встановлює санкції за порушення комендантської години неповнолітніми у вигляді попередження або залучення до суспільно корисних робіт за участю батьків чи законних представників, на відміну від загальної відповідальності повнолітніх осіб. Закон України «Про Національну поліцію» потребує доповнення нормою, яка прямо закріплює перелік дій, недопустимих для поліцейських за будь-яких обставин, включно з умовами воєнного або надзвичайного стану, з прямим посиленням на статтю 4 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права та статтю 15 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод;

-правове регулювання механізмів дотримання поліцейськими прав людини в умовах воєнного стану. Закон України «Про правовий режим воєнного стану» варто доповнити статтею, яка гарантує безперервність судового контролю за законністю дій поліції та збереження права на оскарження таких дій у судовому порядку без обмежень, спричинених воєнним станом. Цей же Закон потребує норми про збереження парламентського контролю за діяльністю правоохоронних органів на період дії воєнного стану, зокрема через звітування профільного комітету Верховної Ради України.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що вони становлять як науково-теоретичний, так і практичний інтерес:

– у сфері науково-дослідної діяльності – основні висновки дослідження може бути використано для подальшої розробки проблематики удосконалення діяльності поліції в умовах дії надзвичайних правових режимів загалом та воєнного стану зокрема;

– у правотворчості – використання результатів дослідження буде сприяти удосконаленню правового регулювання діяльності Національної поліції в надзвичайних умовах, зокрема в умовах во;

– у правозастосуванні – використання одержаних результатів дозволить поліпшити практичну діяльність Національної поліції в частині забезпечення заходів дії режиму воєнного стану;

– у освітньому процесі – матеріали дисертації будуть використовуватись під час проведення занять з дисциплін «Поліцейська діяльність», «Адміністративна відповідальність», «Адміністративно-юрисдикційна діяльність поліції», «Дії працівників Національної поліції при надзвичайних ситуаціях» в Дніпровському державному університеті внутрішніх справ.

Апробація результатів дисертації. Результати дослідження, його основні висновки й рекомендації оприлюднені на науково-практичних конференціях та інших організаційних заходах, а саме: Всеукраїнський регіональний науково-практичний семінар «Актуальні проблеми запобігання та протидії домашнього насильства» (м. Дніпро, 5 грудня 2023 р.); Міжнародна науково-практична конференція «Міжнародна та національна безпека: теоретичні і прикладні аспекти» (м. Дніпро, 15 березня 2024 р.); Всеукраїнський круглий стіл «Організаційно-правове забезпечення підрозділів превентивної діяльності Національної поліції» (м. Дніпро, 07 червня 2024 р.); IX Міжнародна науково-практична конференція «Міжнародна та національна безпека: теоретичні й прикладні аспекти» (м. Дніпро, 21 березня 2025 р.); II Всеукраїнська науково-практична конференція «Безпека дитини: правовий, організаційний, психологічний, освітній та інформаційний виміри» (м. Дніпро, 06 червня 2025 р.).

Публікації. Основні положення роботи знайшли відображення у 5 наукових статтях, опублікованих у виданнях, що визнані як фахові з юридичних дисциплін, у тому числі 1 стаття – англійською мовою у вітчизняному фаховому науковому виданні, а також у 5 тезах доповідей на науково-практичних конференціях та інших заходах.

Структура та обсяг роботи. Дисертація складається із основної частини (вступу, трьох розділів, що містять вісім підрозділів, висновки), списку

використаних джерел. Загальний обсяг дисертації становить 209 сторінок, у тому числі основного тексту 183 сторінки. Список використаних джерел налічує 185 найменувань.

*Список публікацій здобувача за темою дисертації,
в яких опубліковані основні наукові результати дисертації:*

1. Сірко А. Г. The concept and essence of the state of martial as an extraordinary legal regime. Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. 2023. Спецвипуск № 1. С.66-70.
2. Сірко А. Г. Воєнний стан як надзвичайний правовий режим: сутність поняття та проблематика. Юридичний науковий електронний журнал. № 2/2024. С.301-303.
3. Сірко А. Г. Правове регулювання діяльності поліції під час дії воєнного стану. Наукові інновації та передові технології. Серія «Право», 2025. № 3 (43) С. 619-626.
4. Сірко А. Г. Місце органів Національної поліції в системі суб'єктів забезпечення заходів правового режиму воєнного стану. Актуальні питання у сучасній науці. 2025. № 3. С. 652-660.
5. Сірко А. Г. Поняття, сутність та ключові напрями адміністративної діяльності поліції в умовах воєнного стану: проблеми та перспективи. Наука і техніка сьогодні. 2025. № 3. С.203- 209.
6. Сірко А. Г. Захист прав та інтересів людини в умовах воєнного стану / А.Г. Сірко // Міжнародна та національна безпека: теоретичні і прикладні аспекти : матеріали VIII Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Дніпро, 15 березня 2024 р.) ; у 2-х ч. Ч. I. Дніпро : ДДУВС, 2024. С. 216-218.
7. Сірко А. Г. Нормативно-правове регулювання діяльності поліції під час дії воєнного стану / А. Г. Сірко // Міжнародна та національна безпека: теоретичні і прикладні аспекти: матеріали IX Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Дніпро, 21 березня 2025 р.) ; у 2-х ч. Ч. I. Дніпро : ДДУВС, 2025. С.115-117
8. Сірко А. Г. Проблеми забезпечення конституційних прав і свобод людини поліцією в період дії воєнного стану в Україні. Теорія і практика конституціоналізму: вітчизняний і зарубіжний досвід : матеріали Регіон. наук.-практ. семінару, присвяч. 27-й річниці прийняття Конституції України (м. Дніпро, 20 червня 2023 р.). Дніпро : ДДУВС, 2023. С. 89-91
9. Сірко А. Г. Забезпечення прав людини в діяльності Національної поліції України в умовах воєнного стану: сучасний стан та перспективи. Актуальні питання адміністративного права та процесу в умовах воєнного стану: збірник матеріалів X Всеукраїнської наукової конференції молодих вчених (в авторській редакції), (м. Кропивницький, 06 грудня 2024 р.). Кропивницький, 2024. С.209-211.
10. Сірко А. Г. Положення міжнародного та національного законодавства, що регулюють захист прав дітей в Україні / А. Сірко // Безпека дитини: правовий, організаційний, психологічний, освітній та інформаційний виміри: матер. II Всеукр. наук.- практ. конф. (м. Дніпро, 06 червня 2025 р.). Дніпро: Дніпров. держ. ун-т внутр. справ, 2025. С.201-203

Характеристика особистості здобувача. Сірко Андрія Григоровича, 1981 року народження, майор поліції. Освіта вища, у 2004 році закінчив юридичну

академію МВС, у 2021 році закінчив Дніпровський державний аграрно-економічний університет. З 2004 року по 2005 працював на посаді оперуповноваженого карного розшуку Царичанського РВ ГУМВС України в Дніпропетровській області, з 2005 по 2008 – старший інспектор дозвільної системи відділу спеціальної міліції ГУМВС в Дніпропетровській області. З 2008 по 2014 – старший інспектор відділу дозвільної системи УГБ ГУМВС в Дніпропетровській області, з 2014 по 2016 старший інспектор відділу спеціальної міліції ГУМВС в Дніпропетровській області, з 2016 по 2022 інспектор з контролю за обігом зброї СКОЗ ДРУП ГУНП в Дніпропетровській області, з 2022 року і по т/час – ад'юнкт Дніпровського державного університету внутрішніх справ.

Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертація написана грамотно із застосуванням сучасної української мови та наукових термінів. Кожний із розділів, підрозділів та пунктів побудовані у логічній послідовності. Усе це забезпечує легкість і доступність сприйняття викладених у дисертації положень.

У результаті попередньої експертизи дисертації Сірка А.Г. і повноти публікацій основних результатів дослідження

УХВАЛЕНО:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Сірка Андрія Григоровича на тему «Адміністративно-правове забезпечення діяльності Національної поліції України під час дії воєнного стану».

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Сірка Андрія Григоровича на тему «Адміністративно-правове забезпечення діяльності Національної поліції України під час дії воєнного стану», відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами і доповненнями від 03 квітня 2019 року № 283) та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44.

3. Рекомендувати Сірці Андрію Григоровичу звернутись до Вченої ради Дніпровського державного університету внутрішніх справ із заявою щодо утворення разової спеціалізованої вченої ради.

**Головуючий засідання –
професор кафедри
адміністративного права і процесу
Дніпровського державного
університету внутрішніх справ,
доктор юридичних наук, професор**

_____.2026

Роман МИРОНЮК